

Międzynarodowy rynek węgla koksowego

Urszula Ozga-Blaschke

Przyszłość handlu węglem metalurgicznym na rynku międzynarodowym zostanie określona przez dwóch największych importerów – Chiny i Indie.

W ostatnich latach przepływy handlowe na międzynarodowym rynku węgla koksowego ulegały przetasowaniom spowodowanym sankcjami nałożonymi na Rosję oraz wprowadzeniem przez Chiny nieformalnego zakazu importu węgla australijskiego. Australia zdywersyfikowała eksport do innych destynacji aby zastąpić brak chińskich nabywców, sprzedając więcej węgla do Japonia, Korei Płd., Indii oraz na rynku atlantyckim. Zdyskontowane ładunki węgla rosyjskiego, które nie mogły trafić do Europy zostały przekierowane głównie do Chin i do Indii.

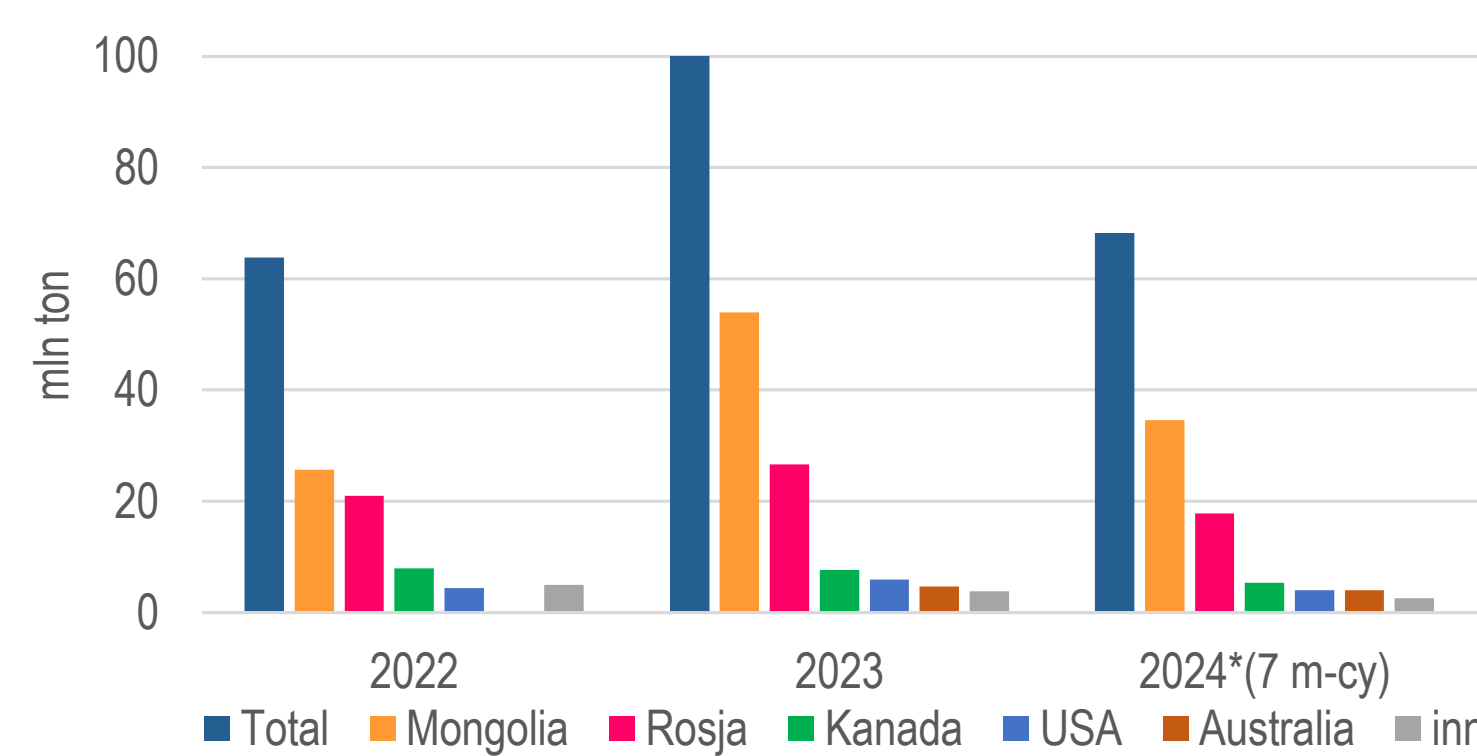
Chiny

Australia, tradycyjnie największy dostawca węgla koksowego do Chin, odnotowała drastyczny spadek udziału w rynku. Pomimo wznowienia handlu między Australią a Chinami w 2023 roku, Chiny importowały z Australii niewielki tonaż (ok. 5 mln ton), znacznie poniżej historycznej średniej wynoszącej 31 mln ton w latach 2018-20.

Dominującym dostawcą węgla koksowego do Chin została Mongolia. Chiński import węgla koksowego z Mongolii gwałtownie wzrósł – z 25,6 mln ton w 2022 r. do prawie 54 mln ton w 2023 r. Uruchomienie sieci kolejowej między Tavan Tolgoi w Mongolii Północnej a granicą chińską było przełomowe w 2023 roku. Rozpoczęcie budowy dwóch dodatkowych sieci kolejowych, sygnalizuje ogromny potencjalny wzrost handlu między obydwojoma krajami w przyszłości. Rosnący handel z Mongolią ograniczy handel drogą morską. Ponieważ chińskie huty mierzą się z wąskimi marżami i słabym popytem krajowym, preferowanie bliższych, opłacalnych źródeł dostaw węgla będzie nadal zmieniać dynamikę handlu. W 2023 r. 78% chińskiego importu stanowił węgiel z Mongolii i Rosji.

Po siedmiu miesiącach 2024 r. Mongolia i Rosja, dwaj najwięksi dostawcy węgla koksowego do Chin, nadal zdominowali chiński rynek importu tego surowca z udziałami odpowiednio 51% i 26%, mimo przywrócenia 3% cła na węgiel sprowadzany z krajów, z którymi Chiny nie mają umowy o wolnym handlu (cło nie obejmuje węgla z Australii, która posiada taką umowę).

Od wielu lat silny wpływ Chin kształtował trendy cenowe i konsumpcyjne, jednak jeżeli zostanie wdrożona polityka zmniejszająca zależność od importu, to w dłuższej perspektywie wyznacznikiem światowych cen węgla metalurgicznego transportowanego drogą morską mogą być ceny w Indiach.

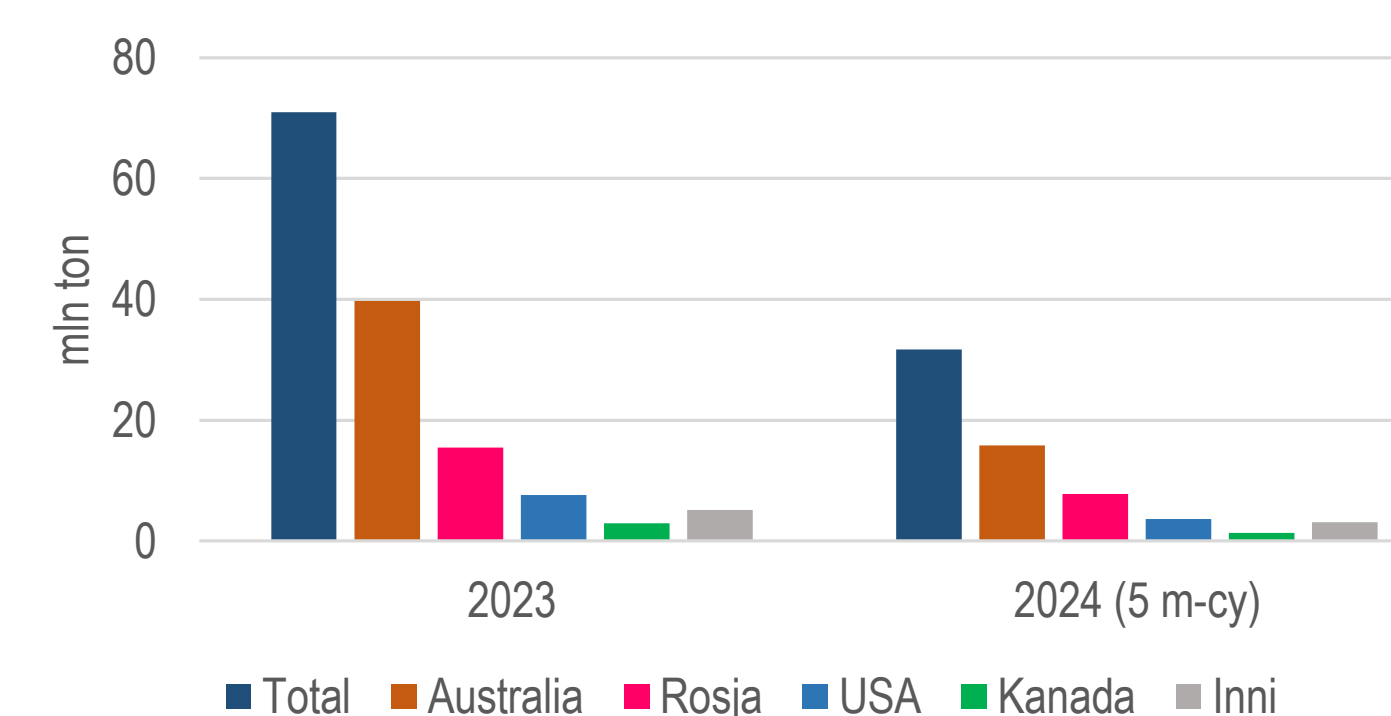

Rys.1. Chiński import węgla w latach 2022-2024 (7 m-cy)

Indie

Prawie 46% stali w Indiach jest produkowane w technologii BF-BOF, ale krajowy węgiel może zaspokoić jedynie 10%-12% popytu. Ze względu na problem jakości indyjskiego węgla koksowego, a także jego ograniczoną dostępność w kraju, indyjski przemysł stalowy jest w dużym stopniu zależny od importu węgla koksowego.

Indian Steel Association spodziewa się, że roczny import węgla metalurgicznego do Indii do 2030 r. wzrośnie z obecnych 70 - 75 mln ton do 120 mln ton aby spełnić ambicje kraju dotyczące zwiększenia rocznej produkcji stali surowej do 300 mln ton (w tym 181 mln ton w oparciu o wielkie piece). Bardziej ostrożne prognozy zakładają, że indyjskie moce produkcyjne stali mogą osiągnąć około 200 milionów ton do 2025 r. i wzrosnąć do 240 mln ton w 2030 r.

Rys. 2. Indyjski import węgla metalurgicznego w latach 2023-2024 (5 m-cy)

Indie wysunęły się na czołową pozycję w imporcie węgla drogą morską, a Australia jest największym dostawcą (40 mln ton w 2023 r.)

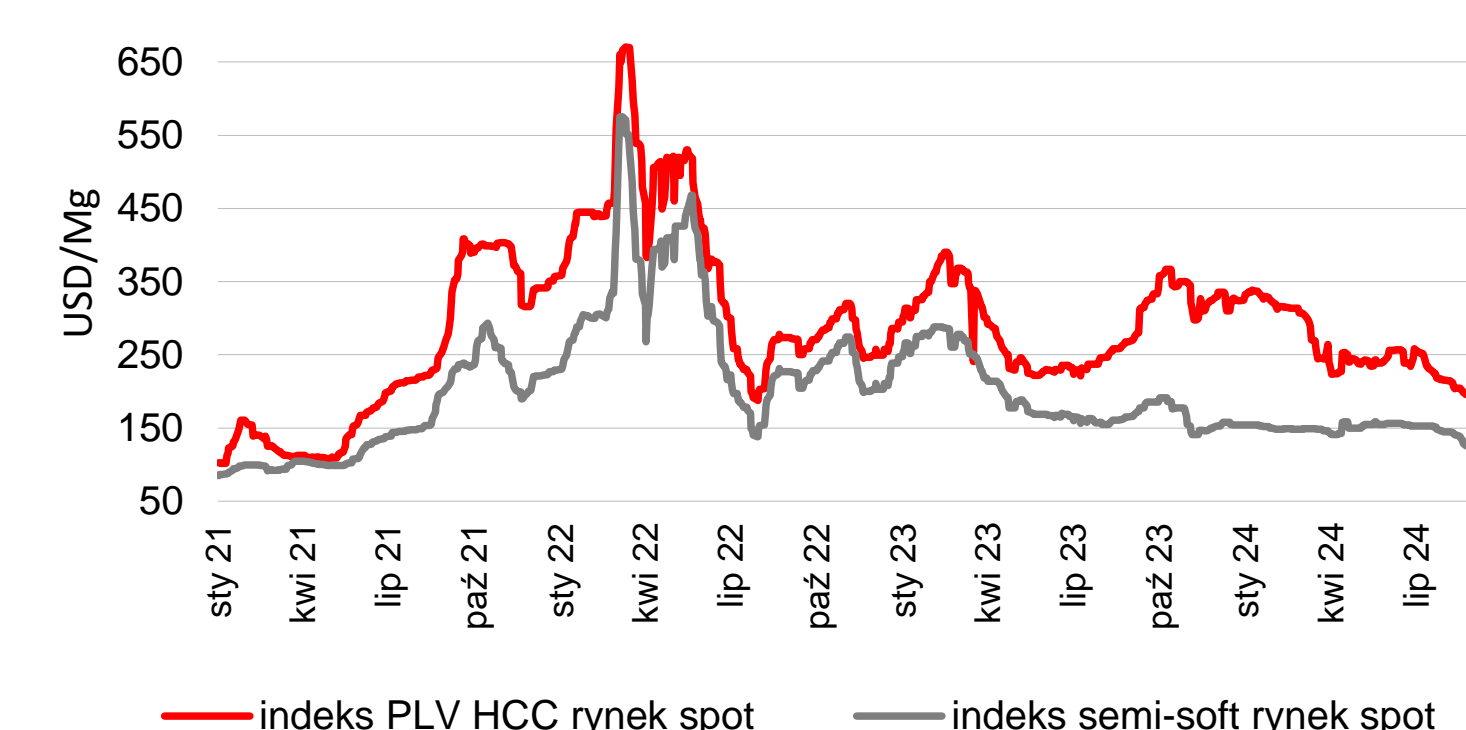
Odbiorcy węgla koksowego w Indiach dążą do dywersyfikacji dostaw tego kluczowego dla przemysłu hutniczego surowca. Indie rozpoczną próbny import węgla koksowego z Mongolii. Dostawy trafią do Indii przez chińskie porty, ale odbiorcy próbują znaleźć alternatywne trasy dostaw.

Krótkoterminowe prognozy cen na międzynarodowym rynku węgla koksowego

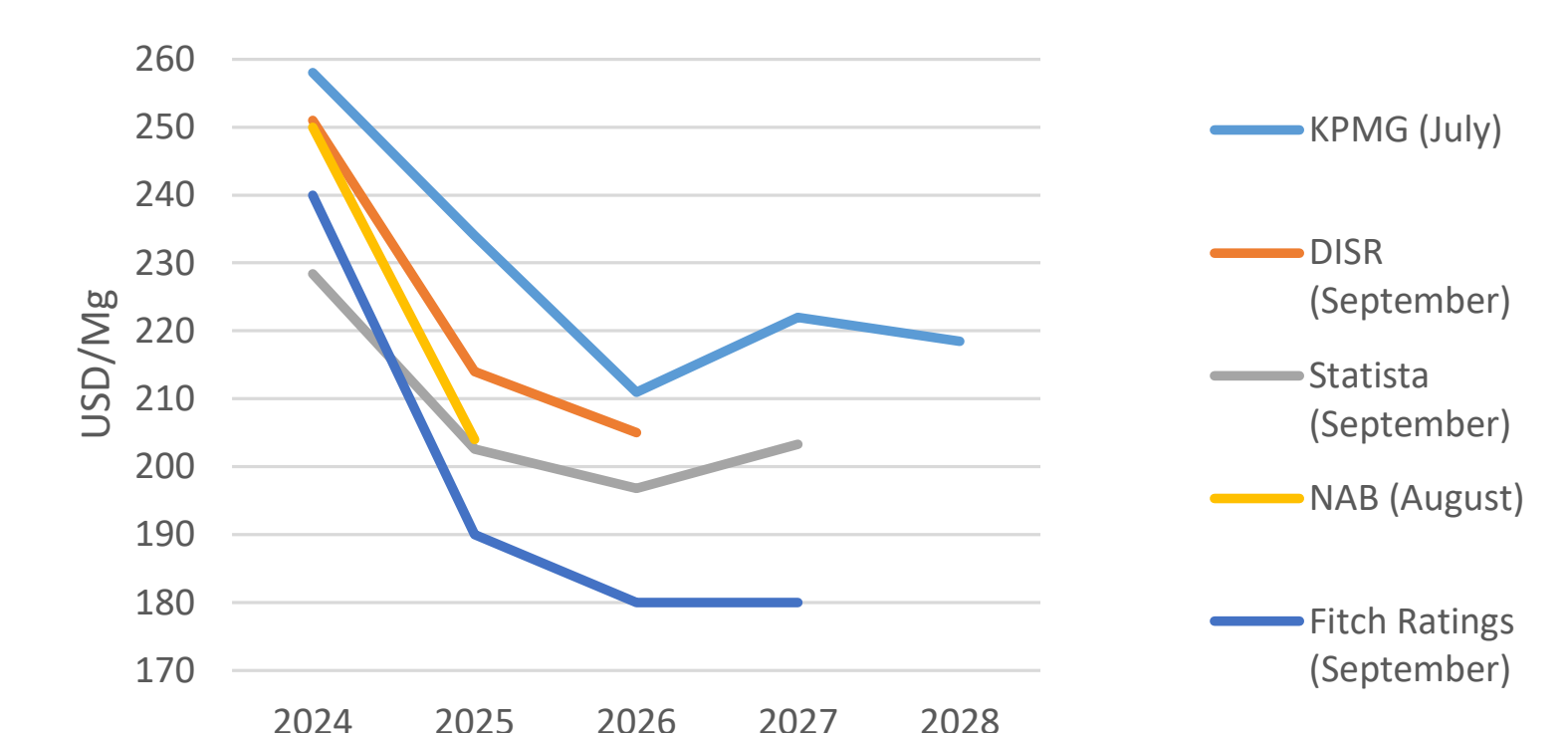
Wydarzenia krótkoterminowe, takie jak zakłócenia w dostawach w Australii, zmiany w przepływach handlowych i sankcje wobec Rosji, nadal utrzymują niestabilność na rynku węgla metalurgicznego.

W 2024 r. z powodu zwiększonej podaży, wysokich zapasów u klientów i ograniczonego popytu w regionie Azji i Pacyfiku na rynku ukształtował się trend spadkowy cen węgla koksowych. Pod koniec sierpnia ceny australijskiego węgla koksowego klasy premium (PLV HCC) spadły poniżej 200 USD/t po raz pierwszy od sierpnia 2022 r.

Perspektywa umiarkowanego wzrostu zapotrzebowania na węgiel metalurgiczny ze względu na spadek dynamiki produkcji stali przy równoczesnej poprawie podaży węgla skutkują prognozowanym spadkiem cen w handlu międzynarodowym. Ceny węgla koksowego Premium HCC obniżą się z przewidywanego poziomu ok. 250 USD/tonę w roku 2024 i będą się wahać w przedziale 180 - 220 USD/tonę w perspektywie roku 2027.

Rys.3. Indeksy cenowe węgla koksowych (PLV HCC i semi-soft) w latach 2021-2024 na rynku spot.

Rys.4. Prognozy cen węgla koksowego PHCC na lata 2024-2027 (publikowane w drugiej połowie 2024 r.)